

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2004. december 22.*

A T-303/04. R. II. sz. ügyben,

a **European Dynamics SA** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli: S. Pappas ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: L. Parpala és E. Manhaeve, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Stuyck ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

egyfelől a Bizottság 2004. június 4-i, a felperest is magában foglaló konzorcium által informatikai szolgáltatások nyújtására kiírt ajánlati felhívásra benyújtott ajánlatot csak a második helyre soroló [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] határozata,

* Az eljárás nyelve: angol.

másfelől a Bizottság 2004. július 14-i, a felperes által 2004. június 21-én, július 1-jén, 5-én és 8-án a szolgáltatásnak egy másik konzorcium részére történő odaítélése ellen benyújtott kifogásait elutasító [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] határozata végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

A jogvita alapját képező tényállás, az eljárás és a felek kérelmei

- 1 A European Dynamics SA az informatika és a távközlés területén nyújt szolgáltatásokat, többek között európai intézmények számára.
- 2 A 2001. március 16-i ADMIN/DI/0005 ESP (External Service Providers) pályázati felhívást követően a több ajánlattevővel megkötendő szerződések esetére az 1998. június 11-én közzétett, az informatikai szerződésekre vonatkozó általános feltételek (a továbbiakban: a lépcsőzetes pályázati rend) 1.4. bekezdésében előírt odaítélési rendszert alkalmazva a Bizottság több keretszerződést kötött az informatikai rendszerek külső szolgáltatásai vonatkozásában. A teljes beszerzést kilenc részre

osztotta, amelyek közül a 4. sz. rész az informatikai rendszerekkel és adatkezeléssel kapcsolatos alkalmazásokhoz kötődő külső szolgáltatásnyújtásra (a továbbiakban: 4. ESP-rész), az 5. sz. rész pedig az intranet- és internet-alkalmazásokhoz kötődő szolgáltatásnyújtásra (a továbbiakban: az 5. ESP-rész) vonatkozik.

- 3 A Bizottság 2001. november 5-én megkötötte a DI-02432-00 hivatkozási számú keretszerződést a lépcsőzetes pályázati rendben az 5. ESP-rész vonatkozásában elsőként kiválasztott szerződő féllel, azaz a European Dynamicsból az IRIS SA-ból, a Datacep SA-ból, a Primesphere SA-ból és a Reggiani SpA-ból álló konzorciummal (a továbbiakban: az 5. ESP-konzorcium).
- 4 A Bizottság 2001. október 16-án megkötötte a DI-02432-00 hivatkozási számú keretszerződést a lépcsőzetes pályázati rendben a 4. ESP-rész tekintetében elsőként kiválasztott szerződő féllel, tudniillik a Trasys SA-t és a Cronos Luxembourg SA-t – a jelenlegi Sword Technologies SA-t — magában foglaló konzorciummal (a továbbiakban: a 4. ESP-konzorcium).
- 5 A Bizottság 2003. december 27-én ADMIN/DI2/PO/2003/192 ESP-DIMA hivatkozási számon pályázati felhívást tett közzé „az Európai Bizottság informatikai rendszereihez és adatkezelő rendszereihez kapcsolódó honlapon és honlapon kívüli szolgáltatások nyújtására, ezen belül ezek fejlesztésére, fenntartására és kapcsolódó tevékenységekre” (a továbbiakban: az ESP-DIMA pályázati felhívás).
- 6 E pályázati felhívás nyomán a Bizottság szervezeti egységei és a felperes között levélváltásra és megbeszélésekre került sor az ESP-DIMA pályázati felhívási eljárás ellen a felperes által benyújtott megsemmisítési kérelemről, valamint ez utóbbi félnek azon, az 5. ESP-rész és a 4. ESP-rész megvalósításával kapcsolatos agggodalmairól, amelyek szerint a felperes valójában úgy véli, hogy az 5. ESP-részt alulalkalmazzák a 4. ESP-rész javára. A felperes azon a véleményen volt, hogy ez az eljárás felesleges, mivel ahelyett, hogy az ESP-DIMA pályázati felhívással helyettesítik a 4. ESP-részt, amelynek költségvetési előirányzatát már elérték, a Bizottságnak az 5. ESP-részhez kellett volna visszatérnie.

- 7 A Bizottság és a felperes között az ESP-DIMA pályázati felhívás és a 4. és az 5. ESP-rész megvalósításával kapcsolatos jogvita alapját képező tényállás részletesebb ismertetése megtalálható az Elsőfokú Bíróság elnöke T-303/04. R. sz., European Dynamics kontra Bizottság ügyben 2004. november 10-én hozott végzésében (EBHT 2004., II-3889. o., a továbbiakban: a november 10-i végzés), amely elutasította a jelen ügyben benyújtott ideiglenes intézkedések iránti első kérelmet.
- 8 A European Dynamics, az IRIS, a Datacep és a Reggiani társaságok (azaz a Primesphere társaság kivételével az 5. ESP-konzorciumot alkotó társaságok, a továbbiakban: az ED-konzorcium) 2004. február 20-án az ESP-DIMA pályázati felhívásra közös ajánlatot nyújtottak be.
- 9 A Bizottság 2004. június 2-án ítélte oda az ESP-DIMA szerződéseket. Sikeres ajánlattevőként a lépcsőzetes pályázati rend első helyére a Trasys és a Sword Technologies társaságokból, valamint az Intrasoft International SA-ból és a TXT Spa-ból álló konzorciumot (azaz a 4. ESP-konzorciumot és két további üzlettársukat, a továbbiakban: az ESP-DIMA-konzorcium) sorolta. Az ED-konzorciumot a lépcsőzetes pályázati rend második szerződő feleként sorolták be, ez utóbbi konzorciumot pedig további ajánlattevők követték a lépcsőzetes pályázati rend harmadik és negyedik helyén.
- 10 Ezekről az eredményekről valamennyi ajánlattevőt – beleértve az ED-konzorciumot is — a 2004. június 4-én kelt levélben értesítették (a továbbiakban: az odaítélő határozat).
- 11 A European Dynamics 2004. június 8-i faxüzenetében további részleteket kért az odaítélő határozattal kapcsolatban. A Bizottság 2004. június 9-i levelében válaszolt, amelyben valamennyi lényeges szempontra nézve részletes tájékoztatást adott a technikai értékelés eredményeiről.

- 12 A Bizottság 2004. július 14-i levelében (a továbbiakban: az indokolást tartalmazó levél) válaszolt a European Dynamics fent említett leveleiben felvetett kérdéseire, és visszautasította az értékelési jelentés másolatának továbbítását, kijelentve, hogy ez a többi ajánlattevő üzleti titkainak közlésével járna. Az ESP-DIMA pályázati felhívás kiírásának szükségességével kapcsolatos kételyek és az 5. ESP-résznek a 4. ESP-részhez kapcsolódó szolgáltatásokra történő felhasználására vonatkozó javaslat kapcsán a Bizottság jelezte, hogy az Informatikai Főigazgatóság 2004. január 30-i levelében úgy érvelt, hogy mivel a két rész különböző, elkülönült és egymástól elváló szerződést képez, nem lehetséges az egyikről a másikra való áttérés önmagában azon okból, hogy a két rész egyike még nem merítette ki a számára megítélt költségvetési előirányzatot. Ennélfogva olyan részre, amelynek költségvetési előirányzata további növelése nem volt lehetséges, az egyetlen megfelelő megoldás a pályázati felhívás kiírása volt, ami összhangban áll az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelettel (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).
- 13 A Bizottság 2004. július 15-én egyszerre küldte meg az odaítélő határozat nyomán kötendő szerződéseket a négy kiválasztott konzorciumnak, köztük az ED-konzorciumnak mint második szerződő félnek (DIGIT-04551-00 keretszerződés), és jelezte, hogy az aláírt szerződéseket 2004. július 30. előtt kell visszaküldeni.
- 14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalába 2004. július 29-én érkezett keresetével a felperes az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében fordult az Elsőfokú Bírósághoz, kereseti kérelme egyrészt az ESP-DIMA közbeszerzési eljárás, azaz a 2003/S249-221337 ESP-DIMA számú ajánlati felhívás és az ESP-DIMA pályázati felhívás megsemmisítésére, másrészt a Bizottságnak az ajánlatokat besoroló, azaz odaítélő határozatának és az indokolást tartalmazó levélnek a megsemmisítésére irányult.
- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalába ugyanazon a napon érkezett elkülönült nyilatkozatában a felperes arra irányuló kérelmet nyújtott be, hogy az Elsőfokú Bíróság az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 76a. cikke értelmében gyorsított eljárásban határozzon.

- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalába ugyanazon a napon érkezett elkülönült nyilatkozatában a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be, amely arra irányult, hogy függesszék fel az odaítélő határozat és az indokolást tartalmazó levél végrehajtását oly módon, hogy megakadályozzák az ESP-DIMA szerződések megkötését mindaddig, amíg az Elsőfokú Bíróság az alapügyben határozatot nem hoz (a továbbiakban: az első kérelem).
- 17 A Bizottság 2004. július 30-án kapta meg az ED-konzorciumtól aláírva a szerződéseket. Néhány hiányzó meghatalmazást 2004. augusztus 4-én küldtek meg a Bizottságnak. Ettől az időponttól az ESP-DIMA közbeszerzési eljárással kapcsolatos valamennyi, minden szerződő fél által aláírt szerződés eredeti példánya a Bizottság birtokában volt.
- 18 Mivel azonban a felperes az odaítélő határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló ideiglenes intézkedés meghozatalát kérte, a Bizottság 2004. augusztus 4-én úgy határozott, hogy az ESP-DIMA közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódó négy szerződés aláírását elhalasztja.
- 19 Az első kérelmet követően a Bizottság 2004. augusztus 26-án tette meg észrevételeit. A felperes és a Bizottság számára lehetőséget láttak újabb beadványok benyújtásához, és észrevételeiket 2004. szeptember 23-án, illetve október 15-én nyújtották be.
- 20 A felperes 2004. szeptember 23-án tett észrevételeiben kérte, hogy szólítsák fel a Bizottságot bizonyos iratok, azaz az árajánlat-igénylések és a 4. ESP-rész végrehajtásával kapcsolatos statisztikák (a továbbiakban: a vitatott iratok) bemutatására.

- 21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. november 2-án eljuttatott levelében a felperes további észrevételeket tett a Bizottság 2004. október 15-i észrevételeivel kapcsolatban, és kérte az Elsőfokú Bíróság elnökét, hogy mérlegelése során ezeket is vegye figyelembe. A felperes többek között úgy nyilatkozott, hogy a Bizottság 2004. október 15-i észrevételeihez mellékelte pénzügyi helyzetével kapcsolatos két jelentés, amelyek közül az egyiket 2004. március 22-i dátummal az EuroDB iroda, a másikat 2004. július 26-i dátummal a Dun & Bradstreet iroda készítette, „téves és homályos”. E levelet az eljárási szabályzat 105. cikkének 1. §-ával összhangban az iratokhoz csatolták, és továbbították a Bizottságnak.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetője 2004. november 9-i levelében értesítette a felperest, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, nem ad helyt a gyorsított eljárásra vonatkozó kérelmének.
- 23 Az Elsőfokú Bíróság elnöke november 10-i végzésével elutasította az első kérelmet azzal az indokkal, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem teszik lehetővé, hogy jogilag kielégítő módon megállapítható legyen, hogy a kért ideiglenes intézkedések hiányában súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedne el, márpedig ennél fogva a felperes nem igazolta, hogy a sürgősséghez kapcsolódó feltétel fennáll, így az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne megítélni annak elfogadható voltát, vagy megvizsgálni, hogy az ideiglenes intézkedés alkalmazásának egyéb feltételei fennállnak-e.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság elnöke ugyanezen végzésével szintén elutasította a felperesnek a vitatott iratokhoz kapcsolódó kérelmét, mivel úgy ítélte meg, hogy azok az ideiglenes intézkedés iránti kérelem vizsgálatánál semmilyen jelentőséggel nem bírnak, és így nem kell a felperes által kért, vitatott iratokkal kapcsolatos intézkedéseket hozni.

- 25 A Bizottság 2004. november 18-án aláírta a szerződést az ESP-DIMA-konzorciummal.
- 26 Ilyen körülmények között a felperes az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. november 22-én nyilvántartásba vett elkülönült beadványában benyújtotta az EK 242. cikk és az eljárási szabályzat 104., 108. és 109. cikke alapján jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, amelyben az odaítélő határozat és az indokolást tartalmazó levél végrehajtásának felfüggesztését kérte. A felperes újra felhozta arra irányuló kérelmét, hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke kötelezze a Bizottságot a vitatott iratok bemutatására.
- 27 A Bizottság 2004. december 1-jén benyújtotta a jelen kérelemmel kapcsolatos észrevételeit. Azt kéri, hogy az elnök utasítsa el a kérelmet mint elfogadhatatlant, másodlagosan pedig mint megalapozatlant. A vitatott iratok bemutatása iránti kérelemmel kapcsolatban a Bizottság azt kéri, hogy azt utasítsák el azzal az indokkal, hogy a felperes nem szolgáltat olyan információval, amely alátámasztaná e dokumentumok jelen eljárás szempontjából lényeges jellegét.

A jogkérdésről

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről

- 28 Az Elsőfokú Bíróság egyrészt az EK 242. és az EK 243. cikk egymással összefüggő rendelkezései, másrészt az EK 225. cikk (1) bekezdése alapján végzéssel rendelkezhet a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztéséről vagy a szükséges ideiglenes intézkedések elrendeléséről, ha úgy ítéli meg, hogy a körülmények ezt megkövetelik.

- 29 Az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-a úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeknek meg kell jelölniük a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik (*fumus boni iuris*) a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ezek a feltételek konjunktívák, tehát amennyiben egy is hiányzik közülük, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani (a Bíróság elnöke C-268/96. P. (R) sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak adott esetben mérlegelnie kell továbbá az érintett érdekeket (a Bíróság elnöke C-107/99. R. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1999., I-4011. o.] 59. pontja).
- 30 Emellett a kért intézkedéseknek ideiglenes jellegűeknek kell lenniük olyan értelemben, hogy ne döntsenek előre a jogvita jogi vagy ténybeli kérdéseiben, és ne semlegesítsék előre a később, az alapügyben hozandó döntés joghatásait (a Bíróság elnöke C-149/95. P. (R) sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzésének [EBHT 1995., I-2165. o.] 22. pontja).
- 31 Egyebekben ezen együttes vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy jellegzetességeire tekintettel szabadon határozza meg, hogy milyen módon kell vizsgálni ezeket a különböző feltételeket, valamint e vizsgálat rendjét, minthogy semmilyen közösségi szabály nem ír elő számára előre meghatározott vizsgálati módot az ideiglenes intézkedés szükségességének értékeléséhez (a fent hivatkozott Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben hozott végzés 23. pontja).
- 32 Az eljárási szabályzat 109. cikke alapján „az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása nem akadályozza meg az azt előterjesztő felet abban, hogy új tények alapján újabb kérelmet terjesszen elő”.
- 33 Tekintettel az iratok tartalmára, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, minden szükséges adattal rendelkezik ahhoz, hogy határozzon a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemről, anélkül hogy hasznosnak látná a felek szóbeli érveléseinek előzetes meghallgatását.

A felek érvei

- 34 A felperes kéri az Elsőfokú Bíróság elnökét, hogy állapítsa meg kérelme megalapozottságát, amennyiben új tények támasztják alá az első kérelmében előadott érvelést.
- 35 A felperes érvelése szerint a november 10-i végzés – különösen a Bizottság az első kérelemmel kapcsolatos eljárás keretében bemutatott, a EuroDB és a Dun & Bradstreet irodák 2004. március 22-én, illetve július 26-án kelt két jelentésének (a továbbiakban: a régi jelentések) pontatlanságaira tekintettel — téves adatokon alapszik, miközben maga a Bizottság is birtokában volt a fent nevezett jelentések javított változatainak, amelyekről nem tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot.
- 36 A Bizottság magatartásával kapcsolatban a felperes általánosabb módon azt állítja, hogy ez utóbbi intézmény „hadüzenet nélküli háborút” folytat ellene oly módon, hogy felírta az alperes közbeszerzési eljárásain ajánlatot tevők feketelistájára. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy a Bizottság által a 2., 4. és 7. ESP-részekre a Bizottság által kifizetett összegekkel kapcsolatos számadatok bizonyítják, hogy valamennyi, a Trasys SA vagy a Sword Technologies SA (mindketten a 4. ESP-konzorcium tagjai) részvételével alakult konzorcium által ellenőrzött rész szokatlanul magas fogyasztási szintet mutat. A felperes szerint e szokatlanul magas fogyasztási szintek a Bizottság által az ESP közbeszerzési eljárás keretében kiadott árigénylésekből következhetnek, amelyek nyilvánosságra hozatalát kéri.
- 37 A felperes végül fenntartja, hogy az ESP-DIMA közbeszerzési eljárás lebonyolítása valójában az 5. ESP-rész végével jár, mivel az ESP-DIMA közbeszerzési eljárás a 4. ESP-rész folytatása, amelyet szerinte a Bizottság helytelenül használt az 5. ESP-rész kárára.

- 38 Tekintettel ezekre a tényekre és jelenlegi pénzügyi helyzetére, a felperes azt állítja, hogy helyrehozhatatlan kára merülne fel, amennyiben a kért ideiglenes intézkedéseket nem rendelnék el.
- 39 A felperes kifejezetten úgy ítéli meg, hogy a november 10-i végzés különösen a pénzügyi helyzetére vonatkozó téves információkon alapul, tudniillik azon, hogy jelentős számú ügyféllel, köztük európai intézményekkel, nemzeti közintézményekkel és nemzetközi cégekkel áll kapcsolatban, és hogy pénzügyi helyzete „jónak” minősül, pozitív minősítéssel az eladások, a jövedelmezőség és a vagyon tekintetében (a november 10-i végzés 79. pontja).
- 40 A felperes érvelése szerint a jelentések új változatai, a Dun & Bradstreet iroda 2004. november 2-án kelt jelentése és a EuroDB iroda jelentése (a továbbiakban: az új jelentések) – amelyeket mellékletként csatoltak a jelen kérelemhez – azt mutatják, hogy a 2003 decemberében megállapított számadatok alapján az éves forgalma a 2001-es 16 millió euróról 2002-re 14 millió euróra és 2003-ra 10 millió euróra csökkent. Az új jelentések egyébként azt is igazolják, hogy számos, a régi jelentésekben szereplő vállalkozás már nem szerepel a felperes szállítói vagy ügyfelei között. A felperes e tekintetben hangsúlyozza, hogy ügyfelei száma 200-ról 15-re csökkent, a Bizottságot érintőeket kivéve – mint az ESEM, az 5. ESP-rész és a Költségvetési Főigazgatóság keretszerződésai – nem vesz részt „nagy léptékű projektekben”, és nem rendelkezik semmilyen ingatlannal.
- 41 A felperes továbbá azt állítja, hogy az a mód, ahogyan a Bizottság az 5. ESP-részt és az egyéb vele aláírt szerződéseket végrehajtotta, arra kényszeríti, hogy munkavállalói 30%-át az év vége előtt elbocsássa.
- 42 A bevétele csökkenésével és az 5. ESP-rész helytelen végrehajtásából eredő elbocsátásokkal kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy a bevételek ilyen csökkenése

nem orvosolható könnyedén, legalábbis ha pénzügyi helyzete nem javul. Mindenesetre az elszenvedett kár, amely nem csupán anyagi jellegű, helyrehozhatatlan. Ez pedig a kérdéses kár nagyságából, a felperes által az 5. ESP-rész szolgáltatásainak biztosításához vállalt jelentős költségekből, valamint abból a tényből származik, hogy ez a rész jelenti projektjeinek és lecsökkent költségvetésének nagyobbik részét.

- 43 A Bizottság egyértelműen visszautasítja a részrehajlóságával kapcsolatos felperesi állításokat, és azokat a célzásokat, amelyek szerint szándékosan téves tényekre hivatkozott volna bizonyítékként az első kérelem kapcsán. A Bizottság szerint ezek az állítások, amelyek rendkívül súlyosak, és rágalmazásként is értelmezhetők, minden alapot nélkülöznek, és pontatlanok. Különösen élénken vitatja a Bizottság, hogy az új jelentések a birtokában voltak akkor, amikor a régi jelentéseket mutatta be az Elsőfokú Bíróság előtt. Valójában az új jelentéseket csak akkor kapta meg, amikor a jelen kérelmet számára 2004. november 24-én továbbították. Abszurd a felperes részéről azt állítani, hogy a régi jelentések pontatlan vagy homályos adatokat tartalmaznak, hiszen azok a felperes képviselőivel folytatott megbeszéléseken alapulnak, és ez utóbbi pénzügyi képességének bizonyítékeként készültek az ESP-DIMA közbeszerzési eljárási pályázatok keretében.

- 44 A Bizottság szerint a jelen kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

- 45 Először is, a kérelemnek hiányzik a tárgya, hiszen a felperes nem igyekszik az ESP-DIMA-konzorciummal kötött szerződés végrehajtásának felfüggesztését elérni.

- 46 Másodsorban a jelen kérelem gyakorlatilag a november 10-i végzés elleni fellebbezésként, és nem új ideiglenes intézkedések iránti kérelemként értelmezhető.

- 47 Harmadsorban a kérelem nem felel meg az eljárási szabályzat 104. cikke szerinti – nevezetesen az ideiglenes intézkedés szükségességéhez, tudniillik a sürgősséghez, a szükségesség valószínűsítéséhez (*fumus boni iuris*) és a felperes javára hajló érdekvizsgálathoz kapcsolódó — feltételeknek.
- 48 Negyedsorban, jóllehet a kérelmet az eljárási szabályzat 108. és 109. cikkére alapították, nem tartalmaz semmilyen, e rendelkezések értelmében vett új tényt vagy a körülmények olyan megváltoztatását, amely megalapozhatná a kérelem elfogadhatóságát. A Bizottság észrevételezi, hogy az új jelentések nem jelentenek az eljárási szabályzat 108. és 109. cikkének értelmében vett „új tényeket” vagy a „körülmények megváltozását”. Ha ez így van, és amennyiben a jelentéseket „valós időben” készítették, tudniillik az ügyfél kérésére, úgy a felek új eljárást kezdeményezhetnek egyszerűen ilyen fajta új jelentések elkészítését kérelmezve.
- 49 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a jelentések semmi esetre sem jelenthetnek új tényeket, amennyiben azok a november 10-i végzést megelőzően készültek (a Dun & Bradstreet jelentése 2004. november 2-án kelt, a EuroDB jelentése keltezetlen), a 2003-as év végén megállapított pénzügyi adatokon alapszanak, és semmi esetre sem tartalmazznak olyan új tényeket, amelyek változtatnának a sürgősséggel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság elnöke által a november 10-i végzésben elvégzett mérlegelésen. A Bizottság észrevételezi, hogy ezzel szemben az új jelentések is azt mutatják, hogy a felperes pénzügyi helyzete nem alkalmas arra, hogy magát a fennmaradását veszélyeztesse. Az a körülmény, hogy az új jelentések ügyfelei számának csökkenését mutatják, semmit sem változtat azon a tényen, hogy a felperesnek továbbra is számos ügyfele van, ahogyan azt honlapján is jelzi. Végezetül a felperesnek a munkavállalói elbocsátásával kapcsolatos feltevése közvetlen ellentmondásban áll azzal a ténnyel, hogy a honlapja azt mutatja, jelenleg is jelentős számú munkavállalót igyekszik felvenni „az Európai Bizottság legutóbbi projektjeivel kapcsolatos munkára”.

- 50 A Bizottság másodlagosan úgy véli, hogy még ha az Elsőfokú Bíróság elfogadhatónak is találja a kérelmet, a fent kifejtett tények világosan mutatják, hogy továbbra sem áll fenn sürgősség, ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság elnöke november 10-i végzésében jogosan kimondta.
- 51 A Bizottság végezetül azt állítja, hogy az érdekvizsgálat világosan az ő javára hajlik, amennyiben a végrehajtás felfüggesztése a többi ajánlattevő érdekét sértené, akikkel szerződéseket kötött.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 52 A jelen kérelemmel kapcsolatban – amely újabb ideiglenes intézkedés iránti kérelmet képez ugyanazon alapeljárás keretében, mint amelyben az első kérelmet benyújtották — először is azt kell megállapítani, hogy az eljárási szabályzat 108. és 109. cikkére hivatkozik, és az első kérelemben kért ideiglenes intézkedésekkel azonos intézkedéseket igyekszik elérni, tudniillik azt, hogy az odaítélő határozat és az indokolást tartalmazó levél végrehajtását felfüggeszék.
- 53 Az első kérelmet a november 10-i végzés elutasította.
- 54 Mivel a felperes a jelen ügyben az eljárási szabályzat 108. cikkére hivatkozik, anélkül hogy ennek okait kifejtene, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés szerint a fél kérésére az ideiglenes intézkedésről határozó végzés bármikor módosítható vagy visszavonható a körülmények megváltozása esetén. E rendelkezés azonban kizárólag akkor alkalmazható, ha a végzés ideiglenes intézkedést írt elő. Nem alkalmazható olyan esetekben, amikor az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasították, mivel ezen utóbbi eshetőségeket az eljárási szabályzat 109. cikke szabályozza (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-440/01. P. (R) sz., Bizottság kontra Artedogan ügyben 2002 február 14-én hozott végzésének [EBHT 2002., I-1489. o.] 62–64. pontját).

- 55 Az eljárási szabályzat 109. cikke szerint „az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasítása nem akadályozza meg az azt előterjesztő felet abban, hogy új tények alapján újabb kérelmet terjesszen elő”.
- 56 Mivel az első kérelmet elutasították, és a jelen kérelem új tények állítólagos létezésén alapszik, az csak akkor tekinthető elfogadhatónak, ha az eljárási szabályzat 109. cikkében előírt feltételeknek megfelel (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság elnöke T-236/00. R. II. sz., Stauner és társai kontra Parlament és Bizottság ügyben 2001. október 8-án hozott végzésének [EBHT 2001., II-2943. o.] 46. pontját).
- 57 A felperest terheli annak bizonyítása, hogy fennállnak az eljárási szabályzat 109. cikkében meghatározott azon feltételek, amelyek lehetővé teszik további kérelem benyújtását.
- 58 A felperes azonban nem bizonyította, hogy ezek a feltételek a jelen ügyben fennállnak.
- 59 Előzetesen jelezni kell, hogy a felperes nem igyekszik világosan bizonyítani, hogy a jelen kérelmében hivatkozott tényeket mennyiben kellene az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett „új tényeknek” tekinteni.
- 60 Az eljárási szabályzat 109. cikke szerinti „új tények” alatt olyan tényeket kell érteni, amelyek az első ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasító végzés kihirdetését követően keletkeztek, vagy amelyekre a felperes az első kérelmében vagy az első végzést megelőző eljárás során nem hivatkozhatott, és amelyek lényegesek a kérdéses ügy elbírálásához (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Stauner és társai kontra Parlament és Bizottság ügyben hozott végzés 49. pontját; lásd

hasonlóképpen „a körülmények megváltozásának” az eljárási szabályzat 108. cikke értelmében vett fogalmával kapcsolatban a fent hivatkozott Bizottság kontra Artedogan ügyben hozott végzés 63. és 64. pontját, az Elsőfokú Bíróság elnöke T-198/01. R. sz., Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ügyben 2002. április 4-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-2153. o.] 123. pontját és a T-245/03. R. sz., FNSEA és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 21-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-271. o.] 129. pontját).

- 61 A felperes által a jelen kérelemben hivatkozott egyik tényelem sem tekinthető az eljárási szabályzat 109. cikke értelmében vett új ténynek.
- 62 Tartalmilag a felperes az új jelentésekre támaszkodik, és ezenkívül újra felhoz néhány, már az első kérelemben kifejtett érvet az 5. ESP-rész által a tevékenységének és a költségvetésének összességére gyakorolt jelentős hatásáról, és azokkal a hatásokkal kapcsolatban, amelyeket az 5. ESP-rész állítólag helytelen felhasználása a tevékenységeire, a munkavállalóira és a költségvetésére képes kifejteni.
- 63 A jelen kérelem 3. pontjában kifejtett érvek, amelyek szerint a felperes bevétele a 2001-es 16 millió euróról 2003-ra 10 millió euróra csökkent, már az első kérelemben szerepeltek, és a november 10-i végzés kifejezetten úgy tekintette, hogy azok nem bizonyítják azt az állítást, hogy a felperes fennmaradása veszélybe került (51., 75. és 76. pont). Eltekintve attól a körülménytől, hogy akárcsak az első kérelemben, a felperes még csak nem is igyekszik azt bizonyítani, hogy az ilyen bevételecsökkenés hogyan veszélyeztetné fennmaradását, az első kérelemben már bemutatott 2003-as pénzügyi adatok nyilvánvalóan nem jelentenek az eljárási szabályzat 109. cikke értelmében vett új tényeket.

- 64 Ezek a megfontolások szintén érvényesek a jelen kérelem 3., 5. és 6. pontjában az 5. ESP-rész felhasználásáról és annak a felperes tevékenységeire, munkavállalóira és költségvetésére gyakorolt következményeiről, különösen a jelentős számú munkavállaló esetleges elbocsátásáról szóló érvekre. Ezek az érvek nem fednek fel új tényeket. Valójában már az első kérelem kifejtette, és a november 10-i végzés kifejezetten elutasította azokat (49–52. és 81. pont).
- 65 A jelen kérelem 4. pontjában kifejtett adatok nem relevánsak a sürgősségre vonatkozó feltétel elemzése szempontjából, és nem teszik kétségesse a november 10-i végzés következtetéseit. Ezek az adatok minden esetben az ESP közbeszerzési eljárás különböző részeihez kapcsolódó fogyasztás múltbeli szintjeire vonatkoznak. A felperes nem állítja, és az iratokból sem tűnik ki, hogy ezek az adatok olyan új tényeket tartalmaznának, amelyek a november 10-i végzést követően keletkeztek, vagy amelyekre a felperes az első végzést megelőző eljárás során nem hivatkozhatott. Ezek az adatok tehát nem jelenthetnek az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett új tényeket.
- 66 A jelen kérelemhez csatolt új jelentések kapcsán a felperes azt állítja, hogy e jelentések bizonyítják, hogy pénzügyi helyzete rosszabb a régi jelentésekben kifejtetteknél, nevezetesen, hogy bevételei 2003-ig csökkentek, szállítóinak és ügyfeleinek a régi jelentésben kifejtett listája téves, és nem rendelkezik ingatlannal.
- 67 Ahogyan azonban azt a Bizottság észrevételeiben jogosan megjegyezte, az új jelentések sem az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett „új tényeknek”, sem a körülmények megváltozásának nem tekinthetők.

- 68 Először is ki kell emelni, hogy a jelentések nem újak, azokra a felperes a november 10-i végzést megelőző eljárás során is hivatkozhatott volna. A 2004. november 2-án kelt Dun & Bradstreet jelentés a november 10-i végzést megelőzően készült, míg a EuroDB jelentésén nem szerepel keltezés. Egyébként mindkét dokumentum november 10-e előtti adatokon, elsősorban a felperes igazgatósági tagjaival 2004. november 1-jén folytatott beszélgetéseken (Dun & Bradstreet jelentés, 2. o.), és a társaság 2003-as év végi helyzetét bemutató pénzügyi információkon alapszik (Dun & Bradstreet jelentés, 4. o. és EuroDB jelentés, 3. o.). A felperes tehát hivatkozhatott volna az új jelentésekre az Elsőfokú Bírósághoz írt 2004. november 2-i levelében. Emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság a felperes kérésére figyelembe vette annak 2004. november 2-i levelét.
- 69 Másodsorban az új jelentések nem tartalmazznak olyan adatokat, amelyekre a felperes a november 10-i végzést megelőző eljárás során nem hivatkozhatott volna. A pénzügyi jelentések, akárcsak a kérdéses jelentések csupán a társaság pénzügyi helyzetét vizsgálják a készítői által szerzett információk alapján. Ezek a jelentések alkalmasak arra, hogy kiegészítő bizonyítékként szolgáljanak a felperes pénzügyi helyzetéről, de nem változtatnak az ehhez a helyzethez kapcsolódó valós tényeken. Ahogyan azt a Bizottság észrevételeiben jogosan kiemeli, ha ezeknek az ügyfél kérésére, nagyrészt az általa szolgáltatott adatokon alapuló, „valós időben” készített jelentéseknek a pusztta létezése (ellentétben az általuk vizsgált valós pénzügyi helyzettel) az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett új ténynek tekinthető, a felek végtelen sorban hivatkozhatnának új tényekre egyszerűen egy új jelentés megrendelésével, anélkül hogy pénzügyi helyzetük valójában megváltozott volna.
- 70 A felperesnek minden lehetősége megvolt arra, hogy az első kérelmében vagy a Bizottságnak erre a kérelemre tett észrevételeire adott válaszában a saját pénzügyi helyzetének valós állapotával kapcsolatos adatokat mutasson be. Nem volt szüksége külső pénzügyi jelentésekre ahhoz, hogy ügyfeleinek számát vagy azt bizonyítsa, hogy nem rendelkezik ingatlannal. Ráadásul, amennyiben a kérdéses jelentéseket az

ügyfél kérésére valós időben készíthették el, nem tekinthető úgy, hogy a felperes nem hivatkozhatott naprakész jelentésekre azért, hogy az első kérelmében szereplő sürgősséggel kapcsolatos állításait alátámassza.

- 71 Ahogyan azt a november 10-i végzés jelzi, a felperes az első kérelmében semmi esetre sem szolgáltatott olyan adatokat, amelyek alátámasztották volna azt az érvét, amely szerint a kért ideiglenes intézkedések hiányában a pénzügyi helyzete olyan lenne, hogy magát a fennmaradását veszélyeztetné. Az új jelentések pusztán létezése nem változtat a felperesnek az első keresete benyújtásakor vagy a november 10-i végzés aláírásának napján fennálló pénzügyi helyzetén. E tekintetben nehéz azt képzelni, hogy a felperes pénzügyi helyzete kellőképpen megváltozott volna a november 10-i végzés és a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem benyújtása közötti rövid, kéthetes vagy akár az első kérelmet követő időszakban. Egyébként a felperes nem állítja, hogy erről lenne szó.
- 72 Az előzőek fényében arra kell következtetni, hogy a két jelentés nem tekinthető az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett új ténynek.
- 73 Másfelől meg kell állapítani, hogy a felperes pénzügyi helyzetét a 2004. november 10. előtti időszakban elemző új jelentések vizsgálata minden esetben azt mutatja – és erre emlékeztetni kell –, hogy a felperes pénzügyi helyzetének általános értékelése tartalmában nem különbözik a régi jelentésekben leírtaktól. Ezek a jelentések tehát nem olyan jellegűek, amelyek megkérdőjeleznék a november 10-i végzés következtetéseit, amelyek szerint a felperes nem bizonyította, hogy a kért ideiglenes intézkedések hiányában a felperes olyan helyzetbe kerülne, amely alkalmas arra, hogy magát a fennmaradását veszélyeztesse, vagy visszafordíthatatlanul megváltoztassa piaci helyzetét (a november 10-i végzés 73. pontja).

- 74 Ahogyan azt a Bizottság észrevételeiben jogosan kiemeli, a Dun & Bradstreet 2004. július 26-i jelentése és ugyanennek az irodának a 2004. november 2-i új jelentése a felperes általános pénzügyi helyzetét ugyanazokkal a kifejezésekkel, „2A3” pénzügyi minősítéssel „elég jónak” (*fair*) értékeli. A EuroDB régi jelentése a felperes pénzügyi helyzetét „jónak” (*good*) értékeli, míg ugyanezen iroda új jelentése nem tartalmaz semmiféle ilyen jellegű megjelölést. A 2004. november 2-i, új Dun & Bradstreet jelentés hozzáteszi, hogy a felperes „úgy jellemezhető, mint aki elégséges szinten önfinanszírozott”. E jelentés tartalma sem változtat a november 10-i végzésben szereplő azon megállapításon, hogy a felperesnek jelentős számú ügyfele van, és különböző projektekben vesz részt. Jóllehet az új jelentések kisebb számú ügyfélre utalnak, mégis azt jelzik, hogy a felperesnek 27 ügyfélből álló ügyfélköre van (új Dun & Bradstreet jelentés, 3. o.), amelyben olyan nagyobb ügyfelek is szerepelnek, mint a Bizottság, az Európai Községek Statisztikai Hivatala (Eurostat), az Európai Községek Hivatalos Kiadványainak Hivatala és az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (Cedefop) (EuroDB jelentés, 2. o.). A felperes maga is elismeri, hogy a Bizottság számára készülő nagyobb projektekben is részt vesz. Ahogyan azt a Bizottság észrevételeiben kiemeli, ezeket a tényelemeket a felperes saját honlapja is megerősíti.
- 75 Végezetül meg kell állapítani, hogy az új jelentések léte és azok tartalma semmi esetre sem alkalmas arra, hogy a november 10-i végzés következtetéseire kihasson.
- 76 Az új jelentések léte nem vonja kétségbe a november 10-i végzésben szereplő következtetést, amely szerint a felperes nem bizonyította jogilag kielégítő módon, hogy az állítólagos kár a vitatott jogi aktusokból származna, vagy hogy ez a kár súlyosnak vagy helyrehozhatatlannak tekinthető (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság elnöke T-169/00. R. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2000. július 20-án hozott végzésének [EBHT 2000., II-2951. o.] 43. pontját és a T-148/04. R. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2004. július 27-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3027. o.] 41. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez a végzés nem a régi jelentések tartalmán alapszik, hanem elsősorban és leginkább azon a tényen, hogy a felperes nem bizonyította az állítólagos kár és a végrehajtásukban felfüggeszteni kért jogi aktusok közötti okozati összefüggést (a november 10-i végzés 66–70. pontja), továbbá azon a tényen, hogy a

felperes nem mutatott be a pénzügyi helyzetére vonatkozó olyan tényadatokat, amelyek az ideiglenes intézkedésről határozó bírót arra a megállapításra vezetnék, hogy a felperes léte veszélybe kerülne mindaddig, amíg az Elsőfokú Bíróság nem dönt az alapügyben (75. és 76. pont), és a felperes nem szolgáltatott bizonyítékokat arra nézve, hogy piaci helyzete visszafordíthatatlan módon megváltozna (81. pont).

- 77 A fentiek alapján nem tekinthető úgy, hogy a jelen kérelem az eljárási szabályzat 109. cikkének értelmében vett új tények, vagy legalábbis olyan jellegű tények meglétét tárná fel, amelyek kétségbe vonnák a november 10-i végzésben szereplő következtetéseket.
- 78 Ebből az következik, hogy új tények hiányában a jelen kérelmet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

A Bizottság általi iratbemutatásra irányuló bizonyításfelvétel iránti kérelemről

A felek érvei

- 79 A felperes újra felhossa azt a kérelmét, amelyet az első kérelem keretében 2004. szeptember 23-án benyújtott észrevételeiben terjesztett elő, hogy tudniillik az Elsőfokú Bíróság elnöke kötelezze a Bizottságot a vitatott iratok bemutatására azzal az indokkal, hogy ezek bizonyíthatnák, hogy a 4. ESP-rész és az 5. ESP-rész végrehajtása szabálytalan, és a 4. ESP-konzorcium felé részrehajló volt, és ezért ezek az iratok lényegesek a védelem jogainak tiszteletben tartásához, és segítenék az Elsőfokú Bíróságot. Sőt, döntő jelentőségű lenne az Elsőfokú Bíróság ítéletének meghozatalához, hogy ezen iratok rendelkezésére álljanak.

- 80 A Bizottság álláspontja szerint a bizonyításfelvétel iránti kérelmet el kell utasítani azzal az indokkal, hogy a felperes a Bíróság ítélkezési gyakorlatának követelményeivel ellentétben semmilyen módon nem igazolta a vitatott iratok bemutatásának hasznosságát.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 81 Ahogyan azt már a november 10-i végzés is jelezte, a felperesnek a vitatott iratok bemutatásához kapcsolódó kérelme kizárólag bizonyításfelvétel vagy pervezető intézkedés iránti kérelemként értelmezhető.
- 82 Az eljárási szabályzat 105. cikkének 2. §-a szerint az Elsőfokú Bíróság elnöke dönt arról, hogy szükséges-e bizonyításfelvételt elrendelni. Az eljárási szabályzat 65. cikke kimondja, hogy a bizonyítási eszközök közé tartozik, többek között, a dokumentumok bemutatása is. Az eljárási szabályzat 64. cikke lehetővé teszi az Elsőfokú Bíróság számára, hogy pervezető intézkedéseket hozzon, ideértve dokumentumok vagy az ügghöz kapcsolódó egyéb iratok benyújtását.
- 83 Mivel az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani azzal az indokkal, hogy nem felel meg az eljárási szabályzat 109. cikke feltételeinek, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy ítéli meg, hogy a vitatott iratok a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem vizsgálata szempontjából érdektelenek, ezért pedig nincs helye a felperes által kért, a vitatott iratokkal kapcsolatos intézkedések megtételének.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÓ BÍRÓSÁG ELNÖKE

meghozta a következő végzést:

- 1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**
- 2) A költségekről jelenleg nem határoz.**

Luxembourg, 2004. december 22.

H. Jung

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök